

דורית ילינק: "עבודה, רק עבודה"

למרות ההצלחה בשמי הדוגמנות, שמה אינו מו" מע לעולם בעיתונים. אני יודעת שלא כולם מכירים אותי. אני משתדלת לשמור על פרופיל נמוך. יש לי בעל חמור, שתי ילדות מקסימות ואני לא מעורה בחיים החברתיים של הדוגמניות. אני לא נמצאת במסיבות, במסיבות ובסניגוריות. הדברים הללו לא מדברים אלי. אין לי כוח נמשי בשבילים.

יש לי יחסים טובים עם כל הדוגמניות, אבל אני שומרת על מרחק, לא נכנסת לאינטריווים. החיים החברתיים הללו לא חסרים לי, אני מעדיפה להיות בבית, עם המישפחה.

הדוגמנות, לגביה, היא מיקצוע ככל המיקצועות. באה, עובדת, וחוזרת הביתה.

לא מפתיע אותי שאנשי המיקצוע בחרו בי. אני מרגישה שאני טובה על המסלול. ההזמנות הרבות שאני מקבלת להופעות הן בשבילי הביקורת הטובה ביותר. מכיוון שיש לי מישפחה ומחויבויות, אני לא מקבלת כל הצעות דוגמנות. היום יש שפע של תצוגות. במקום להזמין אמר אורח, מזמינים לכל מסיבה תצוגות אופנה.

הסטייגמה "יפה וטיפשה" אינה מפריעה לה. מי שהמציאו את האימרה הזו הן המכוונות והטיפשות. קשה לאנשים לקבל בראדם עם כמה תכונות טובות ביחד.

דורית ילינק, יפהפיה בלונדית בת 29, שם אל" מזני יחסית לארבע הנבחרות האחרות. לפני 10 שנים, כשהיתה חיילת חיפאית, נבחרה כמל"כת הייפוי. הייתי ילדה טובה-חיפה, לא חשבתי על קאריירה בתחום היופי. יום אחד הלכתי לאיזו חנות, חיו שם יעצות-יופי ששיכנעו אותי ללכת לתחרות. למרות שדורית קספה את התואר, היא נעלמה מעולם הדוגמנות מיד לאחר התחרות וחזרה לאלמוניות.

כל העולם הזה נראה לי אז רחוק ולא מוכר, הייתי בת-פרובינציה, ילדה טובה של אמא. כשהשתחררתי מהצבא התנהגתי כמו כל מלוגיה טובה, נרשמתי לאר"ניברסיטה, התחנתי וילדתי. על התחרות אני לא מצטערת, כל עוד מתייחסים אליה בפרופורציות הנכונות, ולא מאבדים את הראש, זה בסדר. אני חוזרת אחרי התחרות לקרקע.

הקרקע, במיקרה שלה, היא חיי-מישפחה שלווים בחיפה. אחרי שילדה את בתה רצתה לצאת לעבוד, שכן חיפאי, מארגן תצוגות אופנה, שיכנע אותה לע"לות על המסלול בתצוגות בחיפה, והיא התחילה לדג"מן. מאז עברה לתל-אביב, ועד היום היא מדוגמנת בהצלחה רבה.

היא אחת מהדוגמניות היפות בארץ, והקהל מת עליה, מעידים אנשי-המיקצוע.

דורית ילינק פולניה מבית טוב

ליח. כראייה הם מביאים את סמדר גנוי, דוגמה לדוגמנית שאינה יפה, אבל סופר-מיקצועית, לטענתם. סמדר גנוי היא ממש מכוונת, אומרת אנאבל סמיר, אך בכל זאת היא בין הדוגמניות הכי טובות שיש לנו בארץ. אלונה פרידמן, לעומת סמדר, היא יפהפיה מושלמת, אבל סמדר הר"בה יותר סקסית, היא מלאת תשוקה, אש. עם מי היית מעדיף להיכנס למי"טה, עם סמדר או עם אלונה? עם סמדר, אני חושבת!

אנאבל עושה הפרדה ברורה בין דוג"מניות טובות לבין תחכות ויפות. יש בכל העולם דוגמניות צמרת מכוונות. יש דבר אחר הגורם לדוגמנית להיות טובה: המיקצועיות. לא משנה הגיל. לא משנה היופי. בשביל זה יש תחרות מל"כת יופי. שם בוחרים מי יפה. דוגמנית לא צריכה להיות יפה!

הדוגמניות הטובות בארץ, לדעת אנאבל, שייכות לדרור הישן, קארין דוג"סקי, תמי כרעמי, שרונה מארש, שלר"מית אמיר, רוב הדוגמניות החדשות, לדעתה, הן רק יפות. את עיקר השבחים היא חולקת לדוג"מנית דורית ילינק. יפהפיה אלוהית. היא צריכה להיות מיסתכל. הכי יפה בארץ. גוף מושלם, פנים מושלמות. וחוף מזה היא גם מיקצועית, עומדת מחוץ לתחרות. גם תחכה פלאטו, מארגנת-תצוגות

(המשך מעמוד 25)
מלא. הנשאלים הרבים, כולם, ללא יוצא מן הכלל, הוכירו את שמה וחלקו לה שבחים ומחמאות איך-ספור. תמי כך עמי. היא המלכה האמיתית! אמרו עליה.
ציפי עצמון, מארגנת תצוגות אופ"נה: היא האחת והיחידה, הכי מיקצו"עית, הכי ממושמעת, מדייקת עד הפרט האחרון בכל דבר, נחמדה גם מאחורי הכימה. הגיל לא פועל לרעתה. להיפך, תמי אי-פעם לא תתבלה".
קארין דונסקי: תמי יכולה לעלות

סמדר גנוי, חוצפה מצידו

סמדר גנוי: "כולן יפות, חוץ ממני"

עשיתי את זה בהמון עבודה קשה, נראה שאני יודעת לעשות לעצמי יחסי-ציבור טובים. סמדר לא למדה מעולם את המיקצוע. אני מאמינה שמיקצועיות היא דבר שנולדים איתו. אי"אמשך למודד בקורסים. או שיש כשרון, או שאין. השנה שעברה היתה בשבילי שנה מצויינת. הופעתי בהמון תצוגות, הצטלמתי הרבה. אני חושבת שאני עושה עבודה טובה, אבל עדיין זה מפתיע אותי בכל פעם כשאומרים לי את זה. מפתיע גם שמפתאים מזהים אותי ברחוב, אבל זה מאוד מחמיא.

היא מודה שלעיתים מפריע לה שזוגי-העבודה שלה מצדיק התעסקות בעניינים חיצוניים בלבד. דברים שבחומר. כן, דוגמנות זה להתעסק בגוף, כבגדים, ביופי, בכסף, באינטריווים. כשמסתכלים על הדברים הללו ביחס לדברים האמיתיים של החיים, הם נראים קטנים ולא חשובים. אבל אם יודעים לשמור על גבולות נכונים, ומחוץ לשעות-העבודה לקרוא, ללמוד, ולפתח את הנפש, אין התנוונות שיכולת.

בין הדוגמניות מדברים רק על הדברים היומ"יומיים. לא מפריע את המחשבה. היא אומרת שהשורה התחתונה לכל מעשיה היא למסיבות הרבות שהיא מגיעה אליהן היא באה בשל חובה. אני מרגישה שהן חלק מהעבודה. אלה יחסי-ציבור שלי. אני הולכת לאירועים הללו מפני שאני חייבת, ולא מפני שאני רוצה. החיך הרחב שהיא מפגינה במסיבות אלה, האם גם הוא חלק מהעבודה? לא, החיך הוא אמיתי, חיך מפני שטוב לי בחיים.

למעמים, בתצוגות אופנה יוקרתיות, אני מביטה טביגי, מסתכלת דוגמניות, ופית"אום אני תופסת את עצמי ואומרת, רגע, כולן פת נורא יפות, כולן, חוץ ממני, מה אני עושה פה בכלל? איך אני מעזה להיות דוגמנית? הרי זו ממש חוצפה מצדי!

יפה או לא, כשהיא עולה על הבימה היא נכבשת את הקהל. חיך רחב, הליכה זקופה ומיקצועית והופעה מלאה חן. היא עצמה חושבת שהיא לא יפה. יש שחושבים אחרת. נו, אני יודעת שאני לא יפהפיה-הנילוס, אבל יש לי אופי, אני פשוט משתקת על הבימה, למדתי ריקוד במשך שנים רבות, וזה עוזר לי ללכת נכון ולהיות טובה על הבימה. העליה המטאורית של גנוי בשמי הדוגמנות אירעה בשנה האחרונה. לפניכן היתה חיפאית אלמונית.

מי חשב בכלל על דוגמנות? הייתי ילדה ישאופית ויורמית. רציתי להיות מורה להתעמלות. אחרי נישואין כושלים עברה לגור בתל-אביב. בהצלחת חברים החליטה לנסות להתקשר עם מארגני תצוגות-אופנה, ולהציע את עצמה. בהתחלה טרפו לה הרבה-הרבה טלמונים. היא משחזרת בחיך, חיך של מי שעשתה את זה. כנדי הצלחה בדוגמנות צדיק איזה תואר של מלכת-יופי, קשורים, או יופי מהמם. לי לא היו הדברים הללו.

אבל בעזרת תכונות אחרות - אינטליגנציה, חביבות, ביטחון עצמי והרבה-הרבה רצון, היא הצליחה לפלס לעצמה דרך לצמרת. זה לא היה קל.

מהגרלות בארץ, טוענת שיופי הוא מרכיב משני בקביעת הצלחה של דוגמנית. הרבר הראשון הוא מול. לא תמיד הרבה יפות בארץ, אבל יש פחות מול. חוץ מזה, דוגמנית צריכה להיות מפור"סמת. קהל שבא לתצוגות רוצה לראות דוגמניות שהוא מכיר, שהוא קרא עליי הן בעיתונים. דוגמנית בלתי-מוכרת, גם אם היא יפהפיה, הקהל אוהב אותה פחות. הנשים היושבות באולם והרואות את התצוגה מדברות ביניהן על הלאק של הדוגמניות, על הציפורניים של הרגליים, על הגוף, מותחות ביקורת, והדבר האחרון שהן מסתכלות עליו הוא הבגד. היחס אל הדוגמניות הוא כמו אל שחקני-קולנוע. פירסום חשוב לא-מפחות מרמת-המישחק.

יורית נגר גם היא: דוגמנית המר"פיעות הרבה במדוריה-הרכילות נעשות פופולאריות. האמת היא, שלנו, אנשי המיקצוע, קשה לקבוע מי הן הדוגמנ"יות הטובות. אנחנו רואות זו את זו ככל יום, מאחורי הקלעים. זה לא כמו אני שים קשיי-יום המגיעים פעם בשנה לר"צוגה, והרואים את הכנות וזהרות וי